

A Bizottság megítélése szerint Hollandia azáltal, hogy megengedi, hogy nem adóalanyok adózási egységben vegyenek részt, megsértette a 2006/112/EK irányelv 9. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit. Ezenkívül Hollandia azáltal, hogy nem folytatott konzultációt a HÉA-bizottsággal, megsértette a HÉA-irányelv 11. cikkét.

(¹) HL L 347., 1. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) által a T-188/10. sz., DTL Corporación S.L. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2010. december 15-én hozott ítélet ellen a DTL Corporación, SL által 2011. február 16-án benyújtott fellebbezés

(C-67/11. P. sz. ügy)

(2011/C 130/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: DTL Corporación, SL (képviselők: A. Zuazo Araluze, ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), és a Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (negyedik tanács) T-188/10. sz. ügyben 2010. december 15-én hozott ítéletét.

Ezenfelül azt kéri, hogy a Bíróság adjon helyt az elsőfokon előterjesztett alábbi kérelmeknek:

1. A Törvényszék helyezze hatályon kívül az OHIM második fellebbezési tanácsának az R 767/2009-2. sz. ügyben 2010. február 17-én hozott határozatát;
2. Azt módosítsa úgy, hogy utasítsák el a Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. által az 5153325. sz. SOLARIA közösségi (ábrás) védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalást, lehetővé téve azt, hogy az említett védjegy a 37. és a 42. osztály valamennyi szolgáltatása tekintetében lajstromozható legyen;
3. Az OHIM-ot és az eljárásba beavatkozó, e keresettel szemben ellenkérelmet előterjesztő többi felet kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék előtti eljárás szabálytalanságai, amelyek sértik a fellebbező érdekeit: a Törvényszék eljárási szabályzatának 77. cikke c) és d) pontja szerinti eljárás felfüggesztése iránti kérelmet teljesen figyelmen kívül hagyták (Az Európai Unió Bíróságának Alapokmánya, 58. cikk)
2. Az uniós jog Törvényszék általi megsértése: az ítélet sérti a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet (¹)

(jelenleg a 207/2009/EK tanácsi rendelet (²)) 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, azáltal, hogy szó szerint a következőket állapítja meg:

- a) a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy szójeleme a védjegy egészét tekintve domináns,
- b) az említett szóelem nem domináns a védjegy egészét tekintve; ez az ellentmondás döntően befolyásolja az összetéveszthetőség értékelését (Az Európai Unió Bíróságának Alapokmánya, 58. cikk)

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

(²) A 2009. február 26-i rendelet (HL L 78, 1. o.) (kodifikált változat)

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2011. február 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesrepublik Deutschland kontra Y

(C-71/11. sz. ügy)

(2011/C 130/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél, alperes: Bundesrepublik Deutschland

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban, felperes: Y

Többi fél: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (a Szövetség érdekeinek képviselője a Bundesverwaltungsgerichtnél), Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (menekültügyi kérdésekkel foglalkozó szövetségi képviselő a szövetségi migrációs és menekültügyi hivatalnál)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2004/83/EK irányelv (¹) 9. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy a vallásszabadságba történő nem minden, az EJE 9. cikkét sértő beavatkozás minősül az elsőként említett szabály értelmében vett üldöztetésnek, hanem a vallásszabadságnak mint alapvető emberi jognak a súlyos megsértése csak akkor valósul meg, ha az annak lényegi elemét érinti?
2. Ha az első kérdésre igenlő válasz adandó:
 - a) A vallásszabadság lényegi eleme az otthon és az annak szomszédságában lévő területeken történő hitvallásra és hitbéli tevékenységre korlátozódik-e, vagy a 2004/83/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett üldöztetés akkor is megvalósul, ha a származási országban a nyilvános vallásgyakorlás veszélyezteti a testi épséget és a lelki szabadságot, és a kérelmező ezért tartózkodik tőle?

b) Ha a vallásszabadság lényegi eleme magában foglalhat egyes nyilvánosan végzett hitbéli tevékenységeket is:

elegendő-e ebben az esetben a vallásszabadság súlyos megsértéséhez, hogy a kérelmező vallási identitásának megőrzése érdekében ezt a hitbéli tevékenységet önmagára nézve elengedhetetlennek tartja,

avagy szükséges ezen felül az is, hogy a vallási közösség, amelyhez a kérelmező tartozik, ezt a vallási tevékenységet vallási tanai központi elemének tartsa,

avagy az olyan egyéb körülményekből, mint a származási országban uralkodó általános viszonyok adódhatnak-e további korlátozások?

3. Amennyiben az első kérdésre igenlő válasz adandó:

Fennáll-e a 2004/83/EK irányelv 2. cikkének c) pontja értelmében vett üldöztetéstől való megalapozott félelem, ha megállapítható, hogy a származási országba történő visszatérést követően a kérelmező annak ellenére fog egyes — a lényegi elemén kívüli — vallási tevékenységeket végezni, hogy ezek veszélyeztetik a testi épségét és a lelki szabadságát, vagy elvárható-e a kérelmezőtől, hogy tartózkodjon az ilyen jövőbeli tevékenységektől?

(¹) A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv (HL L 304., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 7. kötet, 96. o.).

A Törvényszék (második tanács) T-11/07. sz., Frucona Košice a.s. kontra Európai Bizottság, St. Nicolaus — trade a.s. ügyben 2010. december 7-én hozott ítélete ellen a Frucona Košice a.s. által 2011. február 18-án benyújtott fellebbezés

(C-73/11. P. sz. ügy)

(2011/C 130/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Frucona Košice a.s. (képviselők: P. Lasok QC, J. Holmes barrister, B. Hartnett barrister, O. Geiss Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, St. Nicolaus — trade a.s.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. a fellebbező által a Törvényszékhez benyújtott kereset negyedik és hatodik jogalapjára vonatkozó részében helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-11/07. sz. ügyben 2010. december 7-én hozott ítéletét;
2. adjon helyt e jogalapoknak;
3. utalja vissza az ügyet a Törvényszékhez annak érdekében, hogy az határozhasson a fellebbező által előterjesztett ötödik, hatodik, hetedik, nyolcadik és kilencedik jogalap tárgyában, amennyiben azok az adóvégrehajtási eljárásra vonatkoznak; valamint
4. a Bizottságot kötelezze a fellebbező költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező az alábbi két jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a Törvényszék a magánhitelező kritériumának a Bizottság általi alkalmazását nem a megfelelő jogi mércéhez viszonyítva mérlegelte.

i. A Bizottság mérlegelése nem a megfelelő jogi mércén alapult, amennyiben a Bizottság nem egy feltételezett magánbefektető nézőpontjából kiindulva vizsgálta az ügy körülményeit annak eldöntése során, hogy a csődegyezés szerinti adó tartozás-elengedés nyilvánvalóan előnyösebb volt-e vagy sem annál, amelyet egy magánhitelező hajlandó lett volna megadni.

ii. A Törvényszék maga is ugyanazt a hibát követte el, mint a Bizottság, és nem megfelelően vizsgálta azt a kérdést, hogy egy magánbefektető hogyan értékelte volna az ügy körülményeit azon információk alapján, amelyek egy magánhitelezőnek a megállapodás megkötésének időpontjában ésszerűen rendelkezésére álltak.

iii. Ehelyett a Törvényszék a körülmények utólagos mérlegelésén alapuló olyan megközelítést alkalmazott, amely a csődegyezés és a felszámolási eljárás összehasonlító vizsgálatával kapcsolatos bizottsági álláspont alapját képezte. E mérlegelés nem vette figyelembe azokat a kockázatokat és késedelmeket, amelyeknek egy magánbefektető nyilvánvaló és jelentős súlyt tulajdonított volna annak eldöntése során, hogy melyik eljárást válassza.

iv. A Törvényszék ítéletét ennyiben hatályon kívül kell helyezni, a fellebbező által a Törvényszék előtt felhozott releváns jogalapoknak pedig helyt kell adni.

2. Második jogalap: a Törvényszék megengedhetetlen módon a saját indoklásával próbálta helyettesíteni a Bizottság indoklását a magánhitelező kritériumának alkalmazásával kapcsolatban; és/vagy az e kritérium alkalmazása szempontjából releváns, meglévő bizonyítékok nyilvánvalóan tévesen mérlegelte, ezáltal elferdítve a bizonyíték egyértelmű tartalmát.

i. Miközben a Törvényszék arra törekedett, hogy mentesítse a Bizottságot a felszámolási eljárásból származó várható bevétel elemzése során elkövetett egyértelmű hibák és mulasztások alól, túlterjeszkedett a felülvizsgálati jogkör gyakorló bíróság szerepkörén, és saját indoklását próbálta előadni és/vagy saját gazdasági mérlegelését próbálta kialakítani.

ii. Ami a felszámolási eljárás költségeit illeti, a Törvényszék a Bizottság által végzett ténybeli értékelésben egyértelmű hibákat fedezett fel, a fellebbező által előterjesztett negyedik jogalaphoz a felszámolási eljárás költségeire vonatkozó részében történő elutasítása pedig azon alapult, hogy a Törvényszék a saját indoklásával helyettesítette a Bizottság indoklását és/vagy egyértelműen elferdítette az elé terjesztett bizonyítékokat.

iii. A Törvényszék által a felszámolási eljárás időtartamával kapcsolatban végzett vizsgálat elferdítette a Bizottság ügyiratából származó bizonyítékokat, továbbá a Törvényszék megengedhetetlen módon saját indokokkal próbálta utólagosan megmagyarázni, hogy a Bizottság miért nem vette figyelembe e bizonyítékokat; emellett elmulasztotta megvizsgálni a fellebbező azon érvét, mely szerint a Bizottság által végzett gazdasági mérlegeléssel kapcsolatos, a keresetlevélben megjelölt hiányosságokat egyszerűen kellett vizsgálni.